

Zprávy z farnosti

04/2003

V tomto měsíci prožíváme přelom. Doba postní končí, začíná doba velikonoční. Kristovo utrpení a jeho smrt se přemění ve slavné vzkříšení. Jistě jsme všichni zasaženi událostmi ve světovém dění. Kolik utrpení a bolesti, smutek nad hříchy lidstva. Najdeme tam ale i sami sebe? I my jsme přispěli svojí hříšností k celkovému stavu ve světě. Je zde ale stále naděje. Tou nadějí je On - Kristus. Uvěřili jsme v něj. Žijeme z této víry každý den a nebo si na něj vzpomeneme jen když přijdou nějaké těžkosti? On je vládcem celého vesmíru, on je králem každého lidského srdce. Obracujeme se k němu s velikou důvěrou. On zvítězil nad hříchem, nad smrtí. S ním zvítězíme i my. A to je důvod k pravé radosti. I když na nás doléhají různé zkoušky, různé kříže, s ním nakonec zvítězíme.

Velikonoční radost vám a vašim blízkým ze srdce vyprošuje

P. František

Známe svůj kraj?

Opět jeden z nádherně opravených kostelů, který to měl o „vlásek“. Moc nechybělo a dívali byste se na hřiště pro mládež - tedy v tom lepším případě. Mohlo by to vypadat také např. jako na pozemku bývalého kostela v Krásném Studenci. Je tam konečná městského autobusu č. 10 a můžete si tu „krásku“ prohlédnout na vlastní oči. Nebo se pojedete podívat na místo dnešní hádanky? To ponechávám na Vás. Jen upozorňuji, že pokud nemáte auto, nebude tak lehké se tam dostat.

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se těší R. S.

Něco, co se minule nevešlo

Ono vlastně těžko říci, co že se do minulého čísla nevešlo. Ono toho tam chybělo velice mnoho a je to škoda. Zvláště v souvislosti, o které hodlám

psát. Posuďte sami: několik akcí na faře v Bělé (přistěhování nové rodiny, odpoledne her pro děti z Tříkrálové sbírky, dětský karneval), „předpostní“ posezení některých farníků z obou farností v nejmenované restauraci u Labe, vypsání výběrového řízení na místo ředitele farní charity - a našlo by se toho více. Jednoho, který dává pro vás **ZzF** dohromady, to zamrzí. Vás ne? Tyto akce přece někdo pořádá, k tomu na půdě farnosti a nestojí mu za to, aby napsal pár řádků pro informovanost ostatních! Ignorantství?, zapomnětlivost?, úmysl?, lenost?, lhostejnost?, uzavřený okruh? Můžeme si myslet cokoliv. Vždyť již hezkou řádku let je na mě e-mailové a telefonní spojení, e-mail je i přímo na farnost, lístek se dá předat na faře, v kostele a dalšími „kanály“. Jen chť! Proč tedy po léta nechceme?!

Zde se sluší poděkovat těm, kteří se snaží, přestože nemají PC k dispozici a mají to k nám až přes Labe. Tím více si těchto informací vážím a rád je uvádím. Na druhou stranu mě o to více trápí, že z vysloveně našeho okruhu se nepřiplíží skoro žádná zpráva. Že by bylo tak těžké si přečíst na titulní straně časopisu e-mailovou adresu?

A co takhle webovou adresu? Již jste to někdy zkusili se na ní mrknout? Možná někdo, a řekl si, tam již rok nic není. Jenže dnes je tomu jinak. Ono ani tak ne dnes, jako 24. února 2003. Tento den jsem spustil internetové stránky naší farnosti a postaral se o to, aby byly zařazeny do seznamu podobných „šťastných“ farností. Pokud si tento seznam prohlédnete, poznáte, že v celé litoměřické diecézi jich moc nenajdete, dokonce i litoměřické biskupství zatím v tomto směru za ostatními diecézemi značně zaostává.

Pokud máte tedy přístup na internet, a tuto možnost má dnes prakticky každý, navštivte naše stránky a projděte se v nich. Naleznete tam i náš časopis a odkazy na zajímavé stránky. Poznáte ale také, že je tam dost potřeba ještě udělat. A zde je prostor pro spolupracovníky. Věnoval jsem této činnosti hodně času, než se podařilo alespoň to, co si máte možnost prohlédnout spolu se zájemci po celém světě. Ale to hlavní čeká. Spolupráce! Pokud mě v tom „necháte“ takřka skoro samotného, může se lehce stát, že stránky hodně brzo zastarají a veškerá práce bude obrácena v niveč. Přitom jsem dílo budoval ne pro sebe, ale pro všechny, kteří chtějí být informovaní a to pokud možno aktuálně. Jedná se zde i o další nabídku ke spolupráci. Nezmění se spolupráce opět v rivalitu? Pokud se připojíte k dílu, které současná doba nabízí, možná společně něco dokážeme. Pokud si budeme stále hrát na „svém“ písččku, dočkáme se brzo zániku. Máte jiné zkušenosti?

Na závěr bych přál nám všem, abychom měli ze započatého „www“ díla užitek, radost a dokázali oslovit lidi kolen nás! Prosme za to i v modlitbách!

R. S.

Víkend pro ženy, aneb dámská jízda

Bude se konat 4. - 5. dubna 2003 v Biskupském gymnáziu v Bohosudově. Začíná se v pátek večerí (19:00), ukončení opět večerí v sobotu (18:00). Cena 250 Kč. Strava a ubytování zajištěno na gymnáziu. Spacáky vezměte s sebou.

Program - Krátké přednášky, práce a diskuse ve skupinkách, ticho, zpívání, modlitba, mše svatá, možnost svátosti smíření, malování na hedvábí.

Téma setkání - Mateřství 100x jinak. O krásách mateřství budou vyprávět P. Bronislav z Bohušovic nad Ohří (pátek večer) a Hanka Imlafová z Prahy (sobota dopoledne).

Přihlášku zasílejte na: Iva Růžičková, Husitská 128/32, 417 41 Krupka, e-mail dcpr.ltm@tiscali.cz, mobil +420 606 501 897. *Je plno, pospěšte si!!!*

Závazná přihláška	
Příjmení a jméno	
Adresa včetně PSČ	
Telefon (mobil), e-mail	

Víkend pro chlapy

Diecézní Centrum pro rodinu biskupství litoměřického pořádá *Víkend pro chlapy*. Již před rokem jsme zjistili, že i chlapi potřebují trávit nějaký čas jen mezi sebou. Je to skvělá příležitost na chvíli se zastavit, ztišit, odpočinout, povzbudit se i lépe porozumět sám sobě a svému mužství, abychom se pak s novým odhodláním vrátili do svých domovů, práce a snažili se naplnit své poslání být mužem - manželem, otcem a hlavně opravdovým chlapem Přijď mezi nás i ty a nebude chybět ani chlapecká modlitba, zpěv, cvičení a vyzkoušíme si ve volných chvílích bubnování, kulečnick, stolní tenis i jiné staré dovednosti, které jsme mysleli, že jsme již zapomněli. I ty můžeš přiložit polínko do společného ohně

Kdy? > 25. - 27. dubna 2003. Kde? > Biskupské gymnázium Bohosudov (hned vedle Baziliky Sedmibolestné Panny Marie). Příjezd 25. 4. mezi 17. a 19. hodinou (večeře). Ukončení je plánováno na 27. 4. po obědě.

Program a témata - 25. 4. v 20:00 - povídání na téma: *Kam se ztrácí muži* (František Růžička), 27. 4. v 9:30 - P. Bernard Říský, OFM: *Jak dozrát v muže*. V 15:00 – druhá část povídání s P. Bernardem o chlapech a jejich starostech.

Ubytování ve větším počtu. S sebou nezapomeň bubny a hudební nástroje (spacák vítán – kdo má, vezmi sebou). Stravování 3 krát denně, plná

penze v restauraci Klášterní zátiší. Cena 400 Kč za celý pobyt i se stravou (víkend).

Přihlášku prosím zašlete na adresu: František Růžička, Husitská 128/32, 417 41 Krupka, e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz, mobil: +420 606 501 897. Formulář a mnoho dalších informací naleznete na internetové adrese: <http://rodina.unas.cz/>. *Je plno, pospěšte si!!!*

Závazná přihláška	
Příjmení a jméno	
Ročník narození	
Adresa včetně PSČ	
Telefon (mobil), e-mail	

O hudbě a zpěvu

Nelehký úkol jsem si dal. Předně je snad nekonečně mnoho hudby, muziky, vrzání, ... a každá má své místo. I bez toho vrzání se neobejdeme. Naučit se hrát na hudební nástroj, se jinak nedá. Geniové se údajně rodí, ale i ti cvičení věnují nám nepochopitelné množství hodin. Takto bych se tedy ničeho nedobral.

Zúžím to tedy. Co takhle hudba v kostele? I zde je pole velice široké a proto také hodně diskutované, zvláště před Vánocemi a Velikonocemi. Ano! Problém - Koncerty. I toto téma je ovšem nevyčerpatelné a pro širokou veřejnost neřešitelné. V tomto směru odkazují na zatím nejrozměšší pojednání v prvním čísle časopisu *Varhaník* z letošního roku, kde na straně 3 najdete článek *Koncerty v kostele*, od P. Jiřího Hájka, faráře ze Stříbra. Omezil bych se tedy dále na „venkovské“ kostely, mezi které počítám i ty děčínské - vzhledem k těm pár návštěvníkům oproti počtu obyvatel města, kteří je víceméně pravidelně navštěvují. A protože je vždy dobré si zamést nejdříve před svým prahem, dostal jsem se konečně do našeho kostelíka.

Kostelík opravený, na kůru varhany, ne sice „opravdové“, ale za to zatím funkční, v lodi harmonium, v dnešní době poněkud opomíjený předmět 2. třídy. Máme i několik varhaníků, kteří to nějak zvládají. Byla vybudována i určitá tradice, která nás dostala mezi ty, dovolím se tvrdit, lepší v diecézi. Zavedla se 3 ordinária, když se jinde zpívalo s bídou jedno. Zavedly se *Mešní zpěvy*, kde se nacvičovaly nádherné písně. Naučili jsme se i nové písně z kancionálu od současných autorů, které jsou rovněž nádherné. Samo sebou došlo k výměnám názorů na různé úrovni, kdy „odpůrce“ obhajoval několik „univerzálních“ písní - proč se stále učit něco nového. To je ale všude stejné, kde se chce po lidech něco nového, lepšího. Prostě musí se to nějak přečkat. Zde záleží hodně na podmínkách, na spolupráci kněze atd..

Pokud jste dobře četli, použil jsem ve větách minulého času. Proč? Protože jsem přesvědčen, že se jedná o zašlou „slávu“. Ke psaní mě „dohnalo“ rozjímání při jedné všednodenní večerní mši svaté v našem kostele i další popudy (pozn. autora: To jsem ještě nevěděl o dalších „ranách“.). Zaposlouchal jsem se do doprovodu známé písně, do zpěvu lidu, prostě nechal jsem na sebe působit atmosféru mše svaté. Nevím, co Bůh na to, ale musí být opravdu nekonečně trpělivý, nekonečně dobrotivý, nekonečně shovívavý, prostě nemůže mít vůbec žádnou lidskou vlastnost, protože by to vzal „zkrátka“!

Úpadek je, řekl bych, dosti citelný. Doprovod varhan by se dal o hodně zlepšit poctivou přípravou, což je např. na každém varhanním kurzu připomínáno. Prostě bez poctivé práce to nejde. Čas si najít musím!

Zpěv. Tak to je horší. My tak zpěvný národ s písněmi, které nám svět závidí a taková katastrofa! Ano, neučíme se. My přece vše dnes umíme. Jenže bez správného učení to nepůjde. A naučit se perfektně písně z kancionálu je to prvé, co máme za úkol. Jinak mše nebudou právě důstojnou oslavou Boží. Vím, že se tímto problémem zabývalo na „vyšší“ úrovni. Ono to prostě chce někoho schopného, ochotného, znalého, kdo bude učit a pak kostelní lid, který chodí pravidelně, včas a má zájem něco zlepšovat, mít radost z důstojné oslavy.

Do této oblasti patří i křesťanský folk. Má své opodstatnění. Musí se brát do úvahy konkrétní situace a záleží i na rozhodnutí samotného kněze. Zde není paušální jednoduchá odpověď. Jedno je jisté: Pokud se má provozovat, tak opět perfektně. Opět je potřeba příprava a spolupráce.

Vynechám sbor, který nemáme, stejně tak schólu, jejíž význam se zaměňuje velmi často právě s křesťanským folkem a která nám tolik chybí. Ale poslední úvahou se dostávám k jádru věci. Psal jsem, že vše chce cvičit, věnovat dané věci čas, zdokonalovat se. Jenže je možnost se vydat i opačnou cestou. Zpěv je nevalný, tak nebudeme zpívat vůbec! Ovšem, přehnal jsem to, ale pokud se přestalo ve všední dny ráno zpívat a večer jen „to nejnnutnější“, tak je to bezva metoda na odnaučení se zpívat vůbec.

Nechtěl bych pak být v kůži hledajícího, který právě zabloudil do „našeho“ Božího stánku, vidí roztroušené „rozjímající“ lidičky sem tam v lavičkách, ve předu „na ráně“ nikdo, jen kněz s ministranty u oltáře, občas nějaká ta odpověď (zahuhlaná) ... - už vidím, jak na příchozího přeskočil Duch Svátý a jak s jásotem vylétá ze dveří kostela evangelizovat kolem sebe se míhající atheistické spoluobčany. Jak optimistické!

R.S.

Pamatujme na to, že kdo zpívá, dvakrát se modlí!

Co jste nám napsali o víře

Príspevky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Islám a křesťanství - část 3, závěrečná.

Jiřímu Engelhartovi děkuji za prostudování Deklarace Dominus Jesus, která mi umožnila rychle se orientovat v textu, který byl díky jeho pečlivosti v důležitých pasážích věcně a tématicky podtržen.

Vlastníci Písma! Nepřehánějte v náboženství svém a mluvte o Bohu jedině pravdu! Vskutku Mesiáš Ježíš, syn Mariin je pouze poslem Božím a slovem Jeho, které vložil do Marie, a duchem z Něho vycházejícím. A věřte v Boha a posly Jeho a neříkejte: „Trojice“! Přestaňte, a bude to tak pro vás lepší ...

/súra 4:169/

Skok z antropomorfního naturalizmu přes kulty henoteizmu až po čistou nauku Muhammadovu znamenal obrat v myšlení a ve způsobu života starých Arabů. Korán, který je pro muslimy knihou knih a který podle syrského *querjáná* znamená čtení, lectio, je podle zakladatele jedné ze čtyř právních škol islámu /Abú Hanífa - zemř. 767/ sám o sobě nestvořený. To znamená, že kniha existovala už před existencí islámu v podobě skryté duchovní emanace, jež v literární podobě, jak ji známe, byla posléze přijata Prorokem. Islámská věrouka rezolutně odmítá vliv dalších náboženství, které měly více či méně přispět ke vzniku Koránu /Š. F. Haeri/. Pro ní je Korán čistou knihou, pramenem věčnosti a jedinou pravdou. Pokud v Koránu nalezneme náznaky vlivu židovských diaspor nebo křesťanských sborů, pak budou tyto vlivy pouze náhodné a rozhodně prý nebudou vyplývat ze žádných historických událostí na Blízkém východě. Je tím zcela dogmaticky popřen vliv okolních náboženství na utváření islámské věrouky. Je některými dokonce tento historicky prokazatelný vliv zatajován nebo záměrně zkreslován. Myšlenkové konstrukce heterodoxních křesťanů a především ortodoxních židů na teologii islámu je nepopíratelný: arabské kmeny podlely vlivu judaizmu. Některé oázy, jako např. Tajmá, Faduk, Wádí al Quará a Chajbar, byly převážně židovské, takže prostředí, jež zpočátku formovalo monoteizmus, bylo zcela prodchnuté judaizmem. Tento upřímný a historický názor nám nezbyvá než přijmout. Korán je sice exemplářem monoteizmu, abrahamovského hanifizmu, ale je také znatelným důkazem

o přítomnosti celé řady křesťanských sekt a zároveň svědectvím o způsobu myšlení ve víru pohanských náboženských proudů /*súra 4:156, 4:169, 5:76*/.

Exegeze Koránu tedy poskytla a poskytuje důkazy o křesťanském tvrzení, že Korán je historickou knihou podobně jako Bible a že nárokovat si jedinečnou suverenitu poznání Pravdy popíráním cizích teistických vlivů je z historického pohledu absurdní. Zcela zavádějící je formulace víry na základě chybně pochopených nebo úplně popírajících kapitol z Janova evangelia, jako např. v případě Trojice. Bylo řečeno, že islám popírá Trojici, a koneckonců úvodní verš súry 4:169 je toho přímým důkazem, čímž dochází k deformaci originálního pojetí tohoto dogmatu. Muhammad vnímá Trojici jako návrat k pohanství. Nezná původní charakter evangelia a zdá se, že téměř vždy vycházel z pojetí víry heterodoxních ariánů, kteří jakožto křesťané rovněž popírali Trojici a kteří se po exkomunikaci na I. Nicejském koncilu v roce 325 n. l. usadili v oblastech Předního východu. Podle islámské věrouky je Ježíš synem ženy Marie, byl poslem pověřeným Bohem a tudíž ctěn. Nebyl však Bůh, neboť ten nemá důvod sám sebe usmrcovat. Janovo evangelium, z něhož vyvěrá jejich pojetí Trojice, je prý plodem alexandrijsko-řeckého gnosticizmu. Vliv četných náboženských proudů byl od počátku islámských dějin předmětem sporů. Tyto spory souvisejí také se začátkem misijní činnosti františkánů a dominikánů na počátku 13. stol. Nesmiřitelnost dialogu namířená proti muslimům se týkala nároku katolické „exkluzivity“, která vždy stála intelektuálně a apologeticky na vrcholu veškerého teologického poznání. Disputace vedené proti muslimům však časem vyžadovaly hlubšího studia a teologického vyškolení. Bylo zapotřebí pochopit islám a získat znalost arabského jazyka. V roce 1219 poslal sv. František z Assisi pět řádových bratří do Maroka. Tuto misi o rok později zaplatili životem. Když se na žádost papeže Honorie III. (1216-1227) připojili k misionářské práci i dominikáni, byli veškeré jejich snahy omezeny pouze na pastorační práci mezi křesťanskými obchodníky, vojáky a válečnými zajatci. Časem papežové a křesťanské městské státy, udržující obchodní vztahy se severozápadní Afrikou, dosáhli u sultánů povolení provozovat bohoslužbu a zřídit dokonce dvě biskupství v Maroku a Fezu. Navzdory všem snahám o sblížení s muslimy se na poli teologickém ukázalo, že islám představuje „nekonvertibilní blok“. Také nejnovější události v Alžírsku, teroristický boj islámských kruhů sílící od roku 1993, cílené vraždění tamních cizinců jako součást kampaně za zlikvidování „křesťanských křižáků“, jak jsou nazýváni, to vše naznačuje, že budoucnost sblížování mimo dosah zbraní bude i nadále chmurná /*L. Hagemann, Einleitung in die Missionsgeschichte: Tradition - Situation und Dynamik des Christentums, Stuttgart 1995*/.

Potvrdil to ministr informací Ali-ben Hassan aš-Šair francouzskému deníku *Le Figaro*. Ministr to formuloval tak, že vládě je „líto“, že na svém území nemůže žádné kostely trpět, neboť se jedná o „Boží příkaz“. Podle wahabit-ské interpretace muslimské teologie je půda Arabského poloostrova „haram“, svatá oblast, která je pro nemuslimy uzavřena /*Kirchenzeitung für das Erzbistum, Köln, č. 48, 27. 11. 1992, str. 4/*. V době, kdy křesťané usilují o dialog, také zpětně usilují o misijní činnost přerušenu četnými historickými událostmi z dob kolonializmu. Arabský svět se tak chrání před možnou metamorfózou islámu. Islám se snaží být tak čistý, že vlastně představuje ochranu Boha před kýmkoliv, kdo by chtěl poškodit nebo dokonce zpochybnit Boží majestát. Islám se rovněž snaží o vlastní misijní činnost mimo půdu arabských zemí. Přispívá tomu jednak imigrační politika zemí západní Evropy a také vnitřní nutnost vyjádřit vztah k Bohu. Např. v České republice stojí tradiční mešita v Brně a nedávno se zvažovala výstavba mešity nové, a to v Teplicích pro dubaiského šejka, který byl ochoten uhradit všechny náklady s tím spojené. Je to názorná ukázka misijní činnosti.

Islám je počtem druhé největší a nejrozšířenější náboženství světa /zhruba jej vyznává 1,1 mld. lidí - údaj pochází z roku 1994/. Otázkou sporu zůstává, do jaké míry je islám pravým náboženstvím. Je možné islám odsoudit a priori na základě celé věrouky, ale bylo by to krajně nespravedlivé, neboť při bližším studiu islámu nám neuniknou *semína Verbi*, jejichž obsahem jsou prvky zbožnosti, které pocházejí od Boha /srovnej Dekret *Ad gentes*, č. 11, *Zvon, Praha 1995/*. Některé modlitby a některé obřady se mohou stát evangelní přípravou, při nichž bývá lidské srdce podněcováno k tomu, aby se otevřelo Božímu působení. Nemůže jim však být přikládán božský původ a spásonosná účinnost *ex opere operato*, jež je vlastní pouze křesťanským svátostem /srovnej Deklaraci *Dominus Iesus*, č. 12, str. 27/. V době interkonfesijního dialogu a ekumenických snah /II. Vatikánský koncil (1962-1965) prohlášení O ekumenizmu *Unitatis redintegratio/* se rovněž nabízí otázka, zda je možné sjednotit velká náboženství či alespoň přispět k oboustrannému a naprosto upřímnému pojetí jedné víry /*Charta ekumena/*. Zvláště ze strany protestantských církevních denominací je tento pluralitní krok vstřícný, leč velmi zavádějící a proto i nebezpečný. Kouzlu jednoty pak mohou podlehnout i někteří katoličtí křesťané. **Ti, co tvrdí, že Bůh jedná spásonosně mimo jediné prostřednictví Krista, odporují katolické teologii** /*Jan Pavel II., Redemptoris missio*, č. 5, *Zvon, Praha 1994/*. Kristus je univerzální prostředník a vykupitel /srovnej *Gaudium et spes*, č.45, *Zvon, Praha 1995* a též Tridentický dekret *De peccato originali*, č. 3: *DS č. 1513/*. Někteří katolíci dokonce považují Korán za knihu teologicky rovnocennou Starému a Novému zákonu, což doslova popírá inspiraci Duchem svatým, a to je z pohledu Tridentského koncilu (1545-1563)

*/Decr. de libris et de traditionibus recipiendis: DS č. 1501/ a I. Vatikánského koncilu (1869-1870) /Dogmatické konstituce *Dei Filius*, kap. 2: DS 3006/ naprosto nepřijatelné. Nicméně tato pravda nic neubírá na skutečnosti, že církev má ke světovým náboženstvím včetně islámu upřímnou úctu, zároveň však radikálně vylučuje indiferentistické smýšlení proniknuté „náboženským relativizmem, jenž vede k domněnce, že jedno náboženství má stejnou platnost jako druhé“ /*Redemptoris missio*, č. 11/. Je-li pravda, že stoupenci jiných náboženství mohou dostávat Boží milost, je také jisté, že objektivně se nacházejí v situaci závažného nedostatku ve srovnání se situací těch, kteří mají v církvi plnost spásonosných prostředků. /Pius XII. Encyklika *Mystici corporis*: DS č. 3821/. **Je třeba připomenout všem synům církve, „že své vynikající postavení nemají připisovat svým zásluhám, nýbrž zvláštní milosti Kristově: Jestliže jí nebude odpovídat jejich myšlení, slova a jednání, pak nejen že nebudou spaseni, ale budou souzeni přísněji.“** /dosl. citace z Dogmatické konstituce *Lumen gentium*, č. 14, Zvon, Praha 1995/*

Literatura:

Bible - ekumenický překlad, Česká biblická společnost 1994

Korán - Praha, Odeon 1972 /1991/, komentář a překlad I. Hrbek

H. Küng, J. van Ess - Křesťanství a islám, Vyšehrad 1998:

Tato kniha je příliš liberální, postrádá ortodoxní katolický přístup, dokonce chápe Trojici jako něco, co křesťanství spíše škodí. Hans Küng je protestant přednášející teologii a biblickou exegetiku na Tübingenské univerzitě v Německu a patří mezi teology ekumenizmu.

F. Heer - Duchovní dějiny Evropy, Vyšehrad 2001:

Pozoruhodný, avšak velmi hutný esej napsaný původně v roce 1911. Autorem je teolog a znamenitý filozof.

P. Johnson - Dějiny židovského národa, Rozmluvy 1995

L. Kropáček - Duchovní dějiny islámu, Vyšehrad 1996

L. Kropáček - Islámský fundamentalismus, Vyšehrad 1996

Z. Müller - Islám, historie a současnost, Svoboda 1997

M. Borrmans - Guidelines for Dialogue between Christians and Muslims, New York

K. J. Kuschel - Vom Streit zum Wettstreit der Religionen, Düsseldorf 1998

K. J. Kuschel - Spor o Abrahama, Vyšehrad 1997:

Kniha je retrospektivou tří náboženství, judaizmu, křesťanství a islámu. Je myslím důležitá jako nestranný pohled zvenčí.

Š. F. Haeri - Základy islámu, Votobia 1997:

Autorem je muslim, který nám podává obraz Muhammada dost neobratně. Je spíše jakýmsi úvodem do islámské tradice a věrouky. Zcela opomíjí fakt vlivu falešného křesťanství na Proroka. Tento vliv je patrný, jak už bylo řečeno, z Koránu. Je v ní podáváno svědectví o islámských sektách, které nauku rozmělnily, a také o úžasných lékařích a matematicích, pocházejících ze zemí pod arabským vlivem.

zpracoval a zaslal Daniel A. Kycler

Okénko do knihovny

autor: Edward Staniek
název: Modlitby marnotratných synů a dcer
z obsahu: Vůně fialek

Pane, jsem tak šťastná. To štěstí je stále větší, už měsíc. Začalo to fialkami. Před necelými čtyřmi týdny se můj Honza vrátil z práce a dal mi kytičku vonících fialek. Zarazilo mě to. Dvakrát jsem se ho ptala, jestli je to pro mě. Nemohla jsem tomu věřit. A každý další den přišlo malé překvapení: tu mi pochválil polévku, jindy mi poděkoval za vyžehlenou košili nebo mě políbil při odchodu do práce.

Po týdnu jsem se ho zeptala, co se stalo, a on mě objal omluvil se mi za to, že ke mně byl tolik měsíců tak nevšímavý. Cítil, že se nějak vytrácí teplo domova a kohosi se zeptal, co má dělat. Dostal dobrý recept: „Udělej ženě každý den malé překvapení a uvidíš, jak vám manželství znovu rozkvetne.“ Cestou domů koupil fialky, a když viděl, jak jsem byla překvapená, pochopil, že to bylo ono. Zjistil, že malé překvapení, úsměv, dobré slovo, nestojí mnoho a vytváří dobrou atmosféru doma i v práci.

Děkuji ti, Pane, za znovu rozkvetlé manželství. Odpusť, že já jsem na taková překvapení nemyslela Sama jsem na ně čekala, ale sama jsem je nepřipravovala. Omlouvám se tobě, omlouvám se i jemu

M. J.

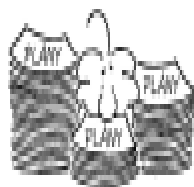
Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Farní rada

Zpráva ze 14. zasedání Farní rady ze dne 13. 03. 2003

Ve čtvrtek 13. března se sešla Farní rada, aby se zabývala podněty od farníků a řešila i další otázky ze života naší farnosti. Program jejího jednání:

- **Účast na setkáních FR**

Během posledních čtyřech setkáních FR bylo přítomno pouze 5 členů. To je alarmující. Tímto způsobem budeme moci těžko něco pozitivního budovat.

P. F. Jirásek promluví s jednotlivými členy FR.

- **Změna začátku setkání FR**

Protože večerní mše svaté jsou v 17 hodin, bude vhodnější začínat setkání FR v 18:00 a končit ve 20:00 hod. Bylo by jistě dobré, pokud to bude možné, zúčastnit se již večerní mše svaté. Jednoduchá společná večeře by jistě nebyla žádným problémem.

- **Informace o setkání FR**

V neděli před setkáním FR bude v hlášení po mši svaté oznámeno, že setkání FR bude ve čtvrtek v 18:00 a věřící budou vyzváni, aby sdělili svá přání a připomínky k jednání FR.

Informace z jednání FR jsou k dispozici na nástěnce a ve Farním zpravodaji.

- **Ze stanov farních rad litoměřické diecéze**

I. Základní ustanovení

§1

- (1) Farní rada (dále jen FR) je poradním a pracovním orgánem faráře, administrátora nebo moderátora společné duchovní správy podle kán. 517, 1 (dále jen faráře).
- (2) Farní rada spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32).
- (3) Na základě povinnosti všech věřících podílet se na učitelském, pastýřském a kněžském úřadě (všeobecné kněžství) nese FR spoluodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu pozemského řádu duchem evangelia podle Kristova příkazu: „Budete mi svědky“ (Sk 1,8), viz. kán. 225, §1, §2.

Aby mohli plnit své úkoly, snaží se všichni členové FR spolu se svými pastýři o svou duchovní formaci, další náboženské vzdělávání a o celkový rozvoj vlastní osobnosti.

§2

- (1) Úkolem FR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti podílet se na vytváření pastoračního programu.
- (2) K úkolům FR zvláště náleží:
 - (a) probouzet a prohlubovat vědomí spoluodpovědnosti za farní společenství a oživovat spolupráci jeho členů;

- (b) získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry a jejího prohlubování;
 - (c) přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb a pro živou účast celého farního společenství na liturgii;
 - (d) podporovat službu v charitativní a sociální oblasti a spolupracovat s místní charitou tam, kde je ustanovena;
 - (e) vidět zvláštní životní situace různých skupin farního společenství a hledat účinnou pastorační a charitativní pomoc v jejich potřebách;
 - (f) podporovat vzdělávací činnost ve farnosti;
 - (g) pravidelně informovat farní společenství písemně i ústně o práci a problémech ve farnosti;
 - (h) společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí společenství.
- **FR je „hybnou silou“ farnosti**

Aby tomu tak bylo, viz. §1 bod (3): „Aby mohli plnit své úkoly, snaží se všichni členové FR spolu se svými pastýři o svou duchovní formaci, další náboženské vzdělávání a o celkový rozvoj vlastní osobnosti.“

Nejbližší vhodnou příležitostí je např. Postní duchovní obnova: *Farnost jako bratrství a pohostinný dům*, která se bude konat v sobotu 29. 3. 2003 ve 14:00 na faře v Křížové ulici.

Členové FR jsou vyzváni, aby se snažili probouzet život ve farnosti, všimnout si toho, kde se život již ukazuje, hledat spolupracovníky.

- **Další body o kterých se jednalo**

V Bynově je skupina dětí, které by bylo vhodné se věnovat. V blízkosti kostela v Podmoklech se shromažďuje starší mládež, které se také nikdo nevěnuje. Dále se znovu probíraly www stránky farnosti, pro které je třeba získat spolupracovníky.

F.J.

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Dva praménky

Hora se zdvihá do výše k slunci. Ale hora také tíží, je z kamene. Kdesi hluboko v jejím žulovém srdci vyrazily dva čisté praménky a tlačily se na povrch. Ale hora neustoupila. Tísnila je, škrtila. Trvalo to praménkům dlouhou dobu, než se jim podařilo vyrazit na světlo, na úpatí hory.

Jak byly unavené! A přece sotva vytryskly ze země, už na ně křičel mech, vřes, tráva, pomněnky: „Dejte pít, dejte pít!“ „Byl bych hloupý,“ řekl první pramének. „My jsme se pod zemí dřely a vy jste na slunko zahálely. Nic vám nedám!“ „Nedáš?“ divil se mech. „Nepustíme tě tedy ven.“ „Ucpeme tě kořínky,“ prohlásila tráva. „Schováme tě, zastíníme, nikdo tě nenajde,“ prohlásil vřes a mnoho jiných rostlin.

Druhý pramének byl úslušnější. „Napij se, sestřičko trávo, ale uхни, ať mohu dál!“ Tráva se napila a uhnula. Napila se i pomněnka a uklonila se na bok. Mech sál vodu jenom z boku. „Mně stačí jenom ovlažit kořínky,“ řekl vřes, „jenom běž dál!“ Pramének běžel. Všechny napájel a všechny rostliny mu ustupovaly. Protože tolik utíkal, skalní hrdélko hory se mu stále víc proplachovalo. Víc a víc vody se tlačilo na povrch a byla křišťálově jasná, studená.

Pramének utíkal do údolí, skákal přes kameny, napájel louky, smáčel kořeny vrb a stále sílil. Ani sám nevěděl, jak se to stalo. Všechny rostliny ho vebily, a proto pouštěly k němu i jiné praménky, aby se s ním spojily. Stal se velkou řekou, ve které žily ryby a na které pluly lodě.

Nakonec dospěl do moře. Když přišel k ústí, moudrý otec oceán ho políbil na čelo a vzal do náručí. „A kde zůstal tvůj rodný bratr?“ ptal se. „Kde by zůstal? Zbažinatěl, zahnil, vysychá a páchne.“ „Víš, synku, čím to je?“ pravil otec oceán. „Nechtěl dávat jiným z toho, co měl. I já sám dostávám nazpět jenom to, co jsem pustil jako páru k horám. Pro nás život znamená dávat. Nechat si pro sebe je smrt.“

Tomáš Špidlík

Ze zpravodaje dívčí schön. mládeže Krystalky

- U dveří zazvoní zvonek, majitel bytu jde otevřít a ptá se. „Kdo je?“ Za dveřmi se ozve: „Svědci Jehovovi, chceme si jenom popovídat.“ „A kolik vás je?“ ptá se pán. „Dva.“ „Tak si povídejte.“

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003				6. dubna	
4. května	1. června	6. července	3. srpna	7. září	
5. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu		7. prosince	

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Nejen pro děti

Od 12. čísla roku 2001 uveřejňujeme ve *ZzF* převzaté komixy. Dnes předkládám poslední. Bohužel mi „vyschl“ pramen. Což takhle, kdyby to zkusil někdo, kdo umí malovat?

(A TO JE TRESTNÉ ???)

TO JE TRESTNÉ??? TAK ROZHODL CÍŠAR VALERIAN!

KŘESŤANÉ, MLADÝ MUŽI, JSOU TOTIŽ ATEISTÉ - NECTÍ NAŠE KÁDNÉ STÁTNÍ BOHY!

TO JSEM SE LEKL...

DRŽ SE OD NICH DÁL, AŽ NEMÁŠ PROBLÉMY.

ZAVČÁS VYDANÝ ZAKAZ UPOZORNÍ, MLÁDEŽ I NA TO, CO BY JI JINAK UŠLO...
...VAVŘINEC ZATOUŽIL POZNAT KŘESŤANSTVÍ A VYHLEDAL KNĚZE SIXTA.

(CO SI PŘEJEŠ?)

CHTĚL BYCH PROBLÉMY, OTČE SIXTE? CHCI POZNAT TVOU VÍRU!

VÍŠ HOCHU, KDO POZNAL PRAVĚHO BOHA, NEMŮŽE SE KLANĚT NAHRAŽKAM.

NECHCI REJPAT, ALE PROC ZROVNA TEN VÁŠ JE PRAVÝ?

NE MY JSME SI VYBRALI JEHO, ALE ON SI VYVOLIL NÁS.

STAL SE ČLOVĚKEM ŽIL NÁS ŽIVOT ZEMŘEL ZA NAŠE HŘÍCHY TŘETÍ DEN VSTAL Z MRTVÝCH

KŘEŠT JE ZNAMENÍM, ŽE JSME JEHO. TEĎ I NAVĚKY.

TAKÉ CHCI BÝT JEHO!

VAVŘINEC SE STAL KŘESŤANEM. SIXTUS SE ROKU 257 STAL PAPEŽEM...

MÍSTO PAPEŽE ŠTĚPÁNA JE PAPEŽEM SIXTUS!

AŽ ŽIJE NOVÝ PAPEŽ!

DLOUHO ŽÍT NEBUDE

ZABILI JSME ŠTĚPÁNA...

... A VAVŘINEC SI VYBRAL ZA JEDNOHO Z JÁHNŮ.

BUDEŠ SE STARAT, O NEMOCNÉ A CHUDÉ.

STAL SE ARCIBĚHNEM - SPRÁVCEM CÍRKEVNÍHO MAJETKU V ŘÍMĚ.

TU MÁŠ DENÁŘ A KUP SI NĚCO K JÍDLU.

DĚKÝ TOBĚ I CÍRKVI!

JEN TO, CO ROZDÁME, SE STANE NAŠÍM TRVALÝM BOHATSTVÍM

VAVŘINEČE, TYTO PENÍZE DARUJI CÍRKVI. KUP ZA NĚ ZLATÉ KALICHY.

CHCI NĚCO UDELAT PRO PÁNA BOHA!

S BOHEM SE SETKÁ VÁME V CHUDÝCH A TRPÍČÍCH...

NEMŮŽEME ZDOBIT BOŽÍ OLTÁŘ A NEVÍDĚT, ŽE PŘED NÁMI LEŽÍ BŮH HLADOVÝ A MÁHY.

ZAČÍNÁM TI ROZUMĚT...

ZA TOHLE PŮŘÍD NOVÝ KALICH...

A TOTO DEJ CHUDÝM

A PAK PŘIŠEL 6. SRPEN ROKU 258. PAPEŽ SIXTUS II. KONAL SE SVÝMI JAHNI BOHOSLUŽBU V KALIXTOVÝCH KATAKOMBÁCH V PODZEMÍ ŘÍMA.

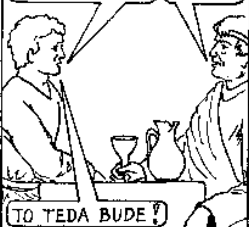
...NA TVŮJ PŘÍCHOD ČEKÁME, PANE JEŽÍŠI KRISTE. ZŮSTAŇTE VŠICHNI KDE JSTE!

A TY VAVŘINČE, SPRÁVUJEŠ CÍRKEVNÍ MAJETEK. ZÍTRA VŠE ODEVZDÁŠ MÍSTODRŽITELI MĚSTA ŘÍMA.

DALŠÍ DEN U MÍSTODRŽITELĚ
PANE, POTŘEBUJI TŘI DNY, ABYCH TI PŘEDAL BOHATSTVÍ CÍRKVE.

VAVŘINEC V NÁSLEDUJÍCÍCH DNECH ROZDAL VŠECHEN MAJETEK CHUDÝM. S NIMI PAK PŘIŠEL K MÍSTODRŽITELI.

ROZLÍČENÝ MÍSTODRŽITEL ZESINAL VZTEKEM. ALE VAVŘINČE ANI V POSLEDNÍCH CHVÍLÍCH NEOPUSTIL KLID...

... A HUMOR.

JAK MŮŽE BÝT TAK KLIDNÝ TVÁŘÍ V TVAŘ SMRTI!?!
TĚLO ZABIJEME, ALE VĚČNÝ ŽIVOT MU NEDOKÁŽE NIKDO VZÍT!

10. SRPNA 258 ODEŠEL VAVŘINEC DO NEBE. TAM DÁL POKRAČUJE VE SVÝCH ŽERTECH...

vydává: <http://www.volny.cz/fatvm>

- Poslala maminka Pepička (koho jiného) na faru se vzkazem a poučila ho: „Hlavně nezapomeň slušně pozdravit - Pochválen buď Ježíš Kristus!“ Po návratu se maminka Pepička ptala: „Tak co, pozdravils, jak jsem Ti říkala?“ A Pepiček s bezelstným úsměvem odpověděl: „Přišla mi otevřít hospodyně, tak jsem řekl - Zdrávas, Maria!“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	15 671 Kč	3 914 Kč	4 300 Kč	

R. S.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele. A pokud něčemu nerozumíte, víte, že tu máme kněze, který vám rád poradí?

R. Sticha

6. Liturgické insignie a roucha

Insigniemi rozumíme odznaky, které označují liturgický stav osoby, která je oprávněna je nosit.

a) Pontifikálie

Jsou určeny pro biskupa a patří mezi ně: mitra, berla, náprsní kříž, prsten, sandály, punčochy, rukavice. Pallium je odznak arcibiskupa. Pileolus fialové barvy může nosit biskup vždy, při liturgii kromě kněžských rouch obléká i hedvábnou dalmatiku (dříve i tunicellu). Nejstarším privilegiem biskupa bylo mít vlastní katedru v chrámě (trůn), pokud to byl sídelní biskup, pro nesídelní biskupy se užívalo faldistoria. Dalším privilegiem bisku-

pa je mít ministranta se světlem na držadle (bugia) a vlastní konvice a misku k lavábo, donedávna vlastní knihu pro kánon, tzv. Canon pontificalis. Kromě toho nosí biskup mozzettu (fialový pláštík přes polovici nadloktí, vzadu s malou kapucí na rochetě, dříve jen ve své diecézi (mimo ní nosil místo mozzetty mantelletu, pláštík bez rukávů, sahající ke kolenům). Roku 1969 mantelletu byla zrušena, také světící biskupové nosí mozzettu. Dnes zřídka užívá při slavném příchodu biskup tzv. cappam magnam, fialový plášť s dlouhou vlečkou (cauda) a s kapucí, v zimě z bílé kožešiny, v létě z červeného hedvábí. Vlečku nesl při průvodu zvláštní služebník.

Nás budou více zajímat liturgická roucha čili paramenta kněze, jáhna a nižších liturgických služebníků.

b) Paramenta

Od paratus, být připraven k slavení liturgie, se vyvinula pod různými vlivy. Původně, jak věřící, tak liturgové se účastnili a konali liturgii v normálním, ale svátečním občanském obleku. V prvních 6 stoletích to byl normální řecko - římský oděv. U mužů to byla tunika, s pásem a přehozem. Liturgický oděv u biskupů a kněží a ostatních služebníků byl tento občanský oděv, ale čistý a vždy bílé barvy, která byla pokládána za slavnostnější. Už Kánony Hippolytovy (5. stol.) předpisují, aby jáhni a kněží měli „bílá, zvlášť čistá roucha, která jsou krásnější než oblek ostatního lidu“. Od 6. / 7. století bylo běžné taková bílá roucha, užívaná k bohoslužbě, nechávat v sákrstii a oblékat je na spodní světský oblek. K římskému obleku v pokonstantinské době přišly u kněží a biskupů, kteří zaujali místo ve společnosti jako vysocí státní úředníci, světské insignie jako lorum (pallium), mappula (ceremoniální šátek, manipul), campagi (zvláštní sandály), camelaucum (hodnostní čepice), prsten, štola a jiné.

Odchylka od občanského odívání liturgů byla způsobena na začátku středověku odlišným germánským odíváním. U mužů se prosadily kalhoty a krátký kabátec. Avšak duchovenstvo zůstalo při římském střihu a módě.

Ve všední dny nosilo talár, starou římskou tuniku, ale tmavší barvy. K liturgii používalo lněné tuniky, bílé barvy, naší albu. Místo pásu posloužil provazec (od 13. stol.), cingulum. (Původní „zona romana“ byla vyšívaný pás, ozdobený drahokamy a připevněný tkanicemi k bokům). Jako Římané nosili za svrchní oděv paenulu, tógu, dalmaticu, vyvinuly se z nich.

ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- Když jsem zatrpklý 1 K 13, 1-13.
- Když znám svůj hřích Př 28, 13.
- Když se cítím poražený Ř 8, 31-39.

Diskusní a vzdělávací kroužek

Liturgie „Svatého týdne“ – symbolika

Oslava Svatého týdne začíná **KVĚTNOU NEDEĹÍ** slavnostním vstupem: svěcením ratolestí a průvodem. Ratolesti se žehnají s prosbou: „Požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem“. Je to symbolické vyjádření toho, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a kříže, abychom měli též podíl na jeho vzkříšení a naplněném životě.

ZELENÝ ČTVRTEK – obsahem večerní liturgie jsou dvě události

1. Ježíšova večeře na rozloučenou (tzv. Poslední večeře Páně), při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy.

a) eucharistie – Kristus – pravý Chléb života

b) Kristus nepřišel, aby si nechal sloužit

2. Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě (opuštění ve své úzkosti) a jeho zajetí.

Při chvalozpěvu „Sláva na výsostech Bohu“ se naposledy rozezní zvony a varhany - pak umlknou až do velikonoční vigilie.

Po přijímání se odnáší eucharistie na připravené místo v kostele (tzv. Getsemanská zahrada), kde je po obřadech příležitost k adoraci. Z hlavního oltáře se odnášejí plátna, svíce a kříž.

VELKÝ PÁTEK – dnes se neslaví eucharistická oběť. Liturgické obřady začínají obvykle o třetí hodině odpolední, kdy byl umučen Kristus. Tento obřad má tři části:

1. Bohoslužba slova (čtení pašijí) zakončená přímluvami za celý svět
2. Uctívání kříže
3. Přijímání eucharistie

Kněz je oblečen do roucha červené barvy (barvy mučedníků) a na počátku obřadu zdraví oltář prostrací = vrhá se na tvář a chvíli se modlí. Tento den je závazným postem pro všechny křesťany – postem od masa a újmy v jídle.

BÍLÁ SOBOTA – je tzv. aliturgickým dnem. Církev trvá na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení, smrti a jeho sestoupení mezi mrtvé. V modlitbě a postu očekává jeho vzkříšení.

VELIKONOČNÍ VIGILIE – která začíná po západu slunce **v noci ze soboty na neděli** – je oslavou, kdy Pán vstal z mrtvých, rozlomil pouta smrti a otevřel cestu k věčnému životu. Tuto oslavu vyjadřují mnohé symboly a texty.

1. Na počátku se rozžihá **oheň a velikonoční svíce**. Plamen symbolizuje „pravé světlo světa, které nemůže přemoci žádná temnota“.

2. Následuje **Velikonoční chvalo zpěv** tzv. **Exultet**, oslavující Krista, který pro nás zvítězil nad hříchem a smrtí.

3. Následuje **bohoslužba slova**, která ukazuje Boha v jeho mocných a podivuhodných činech. V mistrné zkratce vidí vzkříšení v souvislosti se Starým zákonem i se životem současného křesťana.

4. Obřad pak přechází v podstatnou část liturgie velikonoční ke **Křtu** katechumenů a obnově křtu věřících. Křest nás sjednocuje se zmrtvýchvstalým Kristem.

5. **Eucharistie** nás pak napojuje na Ježíšův triumf a je nám pokrmem na cestu.

Naše vzkříšení nebo lépe řečeno naše účast na Kristově vzkříšení, není jen otázkou budoucnosti. Je to skutečnost, v níž žijeme již nyní. Platí od křtu! Náš život už nespočívá v žití jen pozemských zdrojů, není jen biologický, ale z Krista a v Něm je skryt v Bohu. Proto náš život může a musí čerpat i z jiných zdrojů než pouze lidských. Není to ovšem věc pouhé snahy, je třeba vzít na vědomí, co pro nás Kristus udělal, co nám Bůh v něm daroval, a z toho žít.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE – Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému „lámání chleba“ a tento den nazvali

„dnem Páně“. Každá neděle v roce je tedy „Oslavou velikonoc“ – zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

VELIKONOČNÍ DOBA – Slavení velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha svatého, jakožto jeden sváteční den, jako „velký den Páně“. Milost velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvítit toho, kdo po něm touží Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje.

S. Š.

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Mládenci v ohnivě peci (Dan. 3, 1-30)

Litujeme toho

Stanovisko Svatého stolce k vypuknutí války v Iráku

Svatý stolec vyjádřil hlubokou bolest nad posledním vývojem událostí v Iráku. Pomoc místnímu obyvatelstvu je nyní prioritou katolických institucí na území Iráku i apoštolské nunciatury, která zůstává stále otevřena v Bagdádu.

Vatikán/VIS: V souvislosti s vypuknutím ozbrojeného konfliktu v Iráku vydal dnes ředitel Tiskového střediska Svatého stolce Joaquin Navarro-Valls následující prohlášení:

„Svatý stolec se s hlubokou bolestí dozvěděl o posledním vývoji událostí v Iráku. Na jedné straně litujeme toho, že irácká vláda nepřijala rezoluce OSN, ani výzvy samotného papeže k odzbrojení země. Na druhé straně je odsouzeníhodné, že cesta vyjednávání na základě mezinárodního práva o mírovém řešení iráckého dramatu byla přerušena.

Za těchto okolností jsou pro nás satisfakcí informace o tom, že všechny katolické instituce v Iráku pokračují ve své pomoci místnímu obyvatelstvu. Apoštolská nunciatura v Bagdádu vedená arcibiskupem Fernandem Filonim zůstane po celou dobu otevřena, abychom tak přispěli k tomuto dílu solidarity.“

www.vira.cz - (Martin Horálek - tisk.cirkev.cz 20.03.03)

Je těžké určit co je v této situaci menším zlem!

Prohlášení ČBK k situaci v Iráku

Přinášíme plné znění prohlášení českých a moravských katolických biskupů k zahájení vojenských operací v Iráku.

Praha: Svět je v těchto dnech konfrontován se skutečností válečného konfliktu na území Iráku, jehož vláda a její mocenské složky jsou již po téměř dvacet let právem obviňovány světovou

veřejností i Radou bezpečnosti OSN z porušování základních lidských práv a svobod a vnímány jako vážná hrozba pro mírový život nejen pouze blízkovýchodního regionu, ale i celého světa.

Celý svět je v těchto dnech konfrontován se strašlivou skutečností silového řešení, které přináší smrt, utrpení a ničí materiální hodnoty. My, čeští a moravští katoličtí biskupové, jsme hluboce přesvědčeni, že v takovémto dramatickém okamžiku je nesmírně těžké odpovědět na zásadní etickou otázku „Co je v této situaci menším zlem?“

Je menším zlem nereagovat silou na závažné hrozby ohrožující formou terorismu nevinné lidi po celém světě, nadále se snažit o jednání, která však již mohou být ze strany Iráku pouhou mocenskou hrou a přitom riskovat zmnohonásobením ničivé síly diktátora?

Nebo je menším zlem „bránit mír silou“ a připustit smrt nejen vojáků, ale i nevinných obětí, které každá válka přináší?

Doufáme, že politici, kteří nesou na svých bedrech toto nesmírně těžké rozhodování, k němu měli dostatek zásadních informací a rozhodli se podle svého svědomí.

Doufáme, že politici poctivě zhodnotili všechny argumenty, které hovoří proti použití síly jako nejzazší formy obrany proti zlu, a které se kolem dané vojenské akce stále vyskytují.

Doufáme, že politici budou ochotni v budoucnu vysvětlit pozadí svých rozhodnutí, která se veřejnosti zdají někdy eticky zdůvodnitelná pouze se značnými pochybnostmi. Důvodem je omezený přístup k informacím a zásadní ovlivňenost úsudku všeobecného mínění mnohdy zkresleným mediálními obrazy skutečnosti.

Spolu s papežem Janem Pavlem II. zároveň ale velmi důrazně upozorňujeme z hloubi naší křesťanské tradice na zkušenost, že „na mír není nikdy pozdě“, a připomínáme skutečnost, že je jednoznačně stanovena vrcholná povinnost všech zodpovědných využít všech smysluplných prostředků pro znovunastolení míru, ačkoliv to může znamenat nemalé obtíže.

Za současné situace naléhavě vyzýváme k neodkladné a dostatečné humanitární pomoci, která by zmírnila strašné utrpení války pro civilní obyvatelstvo.

V této chvíli také zvlášť vzpomínáme v modlitbách na všechny české vojáky, kteří naplňují rozhodnutí a závazek České republiky o formě účasti naší země při silovém řešení konfliktu. Myslíme také ve svých prosbách na jejich rodiny a blízké.

Jako biskupové a občané této země voláme všechny lidi dobré vůle, kteří vyznávají Boha jako dárce pokoje, aby se sjednotili v modlitbě za nalezení

pokojného řešení, které povede ke skutečnému míru a pokoji nejen na válečném poli, ale i v lidských srdcích.

www.vira.cz (Daniel Herman - tisk.cirkev.cz 20.03.03)

Křesťan a válka v Iráku

Na jakou stranu se má křesťan postavit?

Křesťan to s postojem k válce v Iráku opravdu nemá lehké. Ví, že principiálně má být proti zlu. A zlem je válka, ve které vždy hynou a trpí nevinní. Zlem je ale právě tak i vláda diktátora, který si přisvojuje takřka božské pravomoci. Nechá se všude uctívat jako božstvo a rozhoduje o bytí a nebytí druhých lidí aniž je někomu odpovědný. A má za sebou masové vraždy a to dokonce chemickými látkami, vůči nimž lidé neměli žádnou šanci. Na jakou stranu se tedy má křesťan postavit? Je v této situaci možné být současně proti válce i proti diktátorovi a to ne jen ideálně, ale reálně?

Pštroší řešení, nebo útěk do iluzí ...

V tu chvíli se nabízejí svůdné únikové alternativy. Tou jednou je „pštroší řešení“. Strčit hlavu do písku a říkat, že nevím, nechci vědět, nijak se mne to netýká. To „oni“ ať si to mezi sebou vyřídí. Druhým svodem je ja-

kýsi „útěk do ideálu“. Začne se říkat, že se má dál a dál jednat, že selhala diplomacie, že OSN má mít větší autoritu a státy v něm větší jednotu atd. To je jistě obecně pravda. Jenže žijeme v reálném světě a ne ve světě, jaký bychom chtěli mít. A tak je škoda, že v těchto chvílích málokdo připomene Sadámovy předchozí činy - od vyvražďování vlastního nepo-

hodlného obyvatelstva, přes napadení Kuvajtu a nedodržování závazků, až po vyhnání zbrojních inspektorů v devadesátých letech. Ostatně kdo chce může z dějin dávných i současných vědět, že každý krutý diktátor se především bojí a proto se drží své moci zuby nehty do posledního dechu. A vyjednávat? O čem by asi vyjednával? Že se dobrovolně vzdá? Nebo že se vzdá své vojenské moci, kterou vše drží v rukách? Toto může očekávat jen naprostý naivka. Může jednat snad jen jako Hitler v Mnichově v roce 1938 s Angličany a Francouzi před rozbitím Československa. Jak tím byl „zachráněn mír“ dobře víme.

Kdo navrhl skutečně reálné řešení?

Vzato z jiné strany: lze samozřejmě souhlasit s odporem k válce, lze se právem obávat jednání z pozice síly, které předvádějí Američané. Ale kdo předestřel skutečně realizovatelné řešení, které by teď odstranilo nebezpečí, které Irák představuje? Je velmi nepříjemné, že v dnešní zjitřené atmosféře málokdo myslí na jiná nebezpečí a na jiná bezpráví. Ruský prezident Putin mluví o neomluvitelném porušení práva při útoku na Irák a málokoho napadnou krvavé zásahy sovětských vojsk v Polsku a Maďarsku v padesátých letech a invaze do Československa 1968. Nicméně ještě horší je to, co dělá Rusko už léta v Čečensku - a kdo to rozhořčujícím se Putinovi připomene? Vzpomene-li si na tyto věci náš prezident Václav Klaus takovým způsobem, že řekne: „na světě je přece mnoho násilnických režimů, tak není důvod útočit právě na Irák“, projeví moudrost spíš slušící malému českému člověku, který chce mít hlavně sklizenou svou zahrádku, a víc ho nezajímá.

Nejsou ani „dobří“, ani „zlí“

Myslím, že jedním z nejtěžších postojů je uznat, že zde nejsou jedni jakožto absolutně dobří (nebo absolutně utlačovaní) - a tak se k nim bez výhrad přidáme, a druzí absolutně zlí. Ježíšův příkaz lásky k bližnímu je těžký, zabraňuje unáhlenému a nespravedlivému souzení druhých a neponechává místo pro výmluvy. Zato vyžaduje jednání. Jan Pavel II. neoznačil za zločince ani jedny ani druhé, ale jednal: poslal své vyslance jak k Saddámovi tak i k Bushovi. A vytrvale mluvil proti válce. Ale když boj začal, řekl: „nuncius zůstane v Bagdádu a bude trpícím pomáhat, jak to jen půjde.“

Lidé mají rádi přehledná řešení

Nepříjemné je, že lidé mají nejraději, když je situace přehledná: buď zcela s Američany nebo zcela proti nim. Naši biskupové ve svém prohlášení z 20. 3. se snažili těmto zjednodušením vyhnout. Rozvážně (a asi příliš mnoha slovy) vyjádřili jak odpor k válce, tak poctivé vědomí, že ani oni ani my ostatní asi nemáme dostatečné informace k tomu, abychom mohli vynést nad situací jednoznačný soud. Uznávám, že takto rozvážně a obezřetně formulované prohlášení, navíc dlouhé, je pro dnešní novinářský styl málo použitelné. Nezdá se mi ale, že by si prohlášení zasloužilo výtku jako alibistické, jak ho označuje na Christnetu Tomáš Halík. Spíš bych jemu položil otázku, zda má dostatečné informace. A zda není zarážející, že se tak razantním distancováním od Ameriky a útoku na Irák člověk okamžitě zařadí po bok Ruska a Číny, kam jinak jistě nepatří.

Jak stát proti válce, nepodporovat při tom diktátora a pohybovat se přitom v oblasti reality a ne pouhých krásných přání? To je praktická otázka dne, kterou za nás sotva kdo vyřeší!

Nedělám si iluze, že akce naší armády jsou plánovány z ryze křesťanských východisek. Přesto se mi ale zdá, že nasazení naší protichemické jednotky v Kuvajtu je takřka „ikonou křesťanského postoje“ v této komplikované situaci. Není to ohrožování druhých, není to agrese, není to ale také utíkání za pec, nýbrž nastavení vlastní kůže pro to, aby bojovými látkami nebyli hubeni lidé bojující i nebojující.

www.vira.cz (P. Aleš Opatrný 21.03.03)

Vyjádření prof. Tomáše Halíka k válce v Iráku

Vojenský útok na Irák rozhodně odmítám jako tragickou chybu vlády USA, porušení mezinárodního práva a zejména osudové poškození Západu - znevážení důležitých mezinárodních institucí včetně NATO, dramatické oslabení prestiže a morální legitimacy politiky Spojených států, které kromě obětí na životech zřejmě přinese zvýšení rizika mezinárodních konfliktů a paradoxně povzbuzení terorismu. Jakkoliv nelze podceňovat nebezpečnost diktátorů typu Sadama Husejna, považuji snahu nastolit režimy západního typu v arabském světě zvenčí prostřednictvím vojenské intervence za nebezpečnou iluzi nebo propagandistickou floskuli. Je ovšem třeba, aby oponenti Bushovy politiky v USA a představitelé demokratických států v Evropě a světě zřetelně nabídli jasnou a účinnou alternativu vůči „Bushově doktríně“ a politice preventivních válek – je politováníhodné, že se tak dosud nestalo. Nebezpečí mezinárodního terorismu, diktátorských režimů, ale i zkratových válečnických dobrodružství nutně vyžadují obnovu pravidel i institucí mezinárodního práva.

Jsem rád, že náš stát není mezi zeměmi, které se účastní útoku na Irák a zaráží mne alibistický tón prohlášení českých a moravských biskupů k zahájení války.

www.christnet.cz Tomáš Halík, kněz a vysokoškolský pedagog, 20.3. 2003

Těchto několik křesťanských vyjádření jsem se rozhodl přetisknout i přesto, že ZzF nabyly zcela mimořádně na objemu. R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F ZzF na internetu - Jak si máte možnost přečíst na začátku tohoto čísla, byla 24. února 2003 zahájena „nová“ era naší farnosti. Byly uvedeny do

provozu internetové stránky naší farnosti. Více v článku, nejvíce přímo on-line.

F ZDISLAVA - Pokud jste navštívili náš web, již víte, že internové stránky měsíčníku litoměřické diecéze změnili od 1. března 2003 nejen adresu, ale hlavně svou podobu. Pokud chcete být informováni o tom, co je nového v naší diecézi, navštěvujte nejen tyto stránky, ale kupujte si i časopis stejného jména. Poslední dobou je na profesionální úrovni a jen pokud bude více propagován a bude se ho více tisknout, bude i jeho cena přijatelná.

F Duchovní obnova - V sobotu 29. března 2003 ve 14 hodin na faře v Křížové ulici byla plánovaná Postní duchovní obnova: ***Farnost jako bratrství a pohostinný dům***. Škoda, že jsem se to nedozvěděl do minulé „uzávěrky“.

F Víkend pro ženy - Čtete v samostatném článku. Ženy, nenechtejte si tuto dámskou jízdu 4. - 5. dubna 2003 ujít!

F Pro nemocné a staré lidi - bude udělována svátost nemocných ve čtvrtek 10. dubna 2003 při večerní mši svaté v 17:00. Připravte se na tuto svátost přijetím svátosti smíření (svatou zpovědí) v předcházejících dnech.

F Víkend pro chlapy - Čtete v samostatném článku. Chlapi, nenechtejte si tuto příležitost o víkendu 25. - 27. dubna 2003 ujít!

F Setkání varhaníků - se koná v sobotu 26. dubna 2003 se v DDKT v Litoměřicích. Přednášet bude opět pan profesor Bohuslav Korejs, regenschori chrámu Matky Boží před Týnem v Praze. Program bude určitě pestrý a bylo by velice dobré, aby kněží vyslali na setkání všechny své varhaníky a sbormistry. Přihlásit je možné na telefonu: 416 738 036, 416 732 077 nebo zaslat e-mail na adresu pastoracni.ltm@quick.cz.

F Farní pout' - Zveme vás na farní pout', kterou pořádá farnost Povýšení Sv. Kříže. Pojede se v sobotu 26. dubna 2003 do Staré Boleslavi k Paládiu země české a do Mladé Boleslavi (navštívit P. Fexu). Záloha je 200,- Kč. Kdo má zájem, hlase se u Pavla Bumby nebo u manželů Skřivánkových. Je jen škoda, že se nám na tento den již sešla třetí akce a osobně budu mít dost ztížené rozhodování, které akce se zúčastnit!

F Inzerát - Rodina Miklošková hledá starší rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena do 700 000 Kč. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449.

F Šicí stroj - Vlastníte šicí stroj (třeba šlapací), který ještě šije a mohli byste jej postrádat? Můžete jej nabídnout rovněž rodině Mikloškových.

Pořad bohoslužeb o velikonocích 2003

KDY	CO	KDE	OD KOLIKA	
13. 4.	Květná neděle	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:40	
14. 4.	Pondělí	kostel sv. Františka - Podmokly	6:45	
15. 4.	Úterý	kostel sv. Františka - Podmokly	17:00	
16. 4.	Středa	kostel sv. Františka - Podmokly	6:45	
17. 4.	Zelený čtvrtek	kostel sv. Františka - Podmokly	18:00	
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	16:00	
18. 4.	Velký pátek	kostel sv. Františka - Podmokly	18:00	
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	16:00	
19. 4.	Bílá sobota	kostel sv. Františka - Podmokly	20:00	
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	
20. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:40	
21. 4.	Pondělí velikonoční	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:40	

Hezké prožití velikonočního období přejeme všem farníkům!

Křesťanské Velikonoce obecně

- Vzkříšení Ježíše Krista je pro křesťany centrálním bodem jejich víry, smrt není konec, ale nový začátek nového života

- proto se o Velikonocích zvěstuje, že život zvítězil nad smrtí, pravda nad lží, spravedlnost nad nespravedlností a láska nad nenávisť

- na velikonoce se křesťané připravují 40ti denním obdobím nazývaným postní doba, které začíná Popeleční středou. Je to původně doba, kdy lidé toužící přijmout křest (katechumeni) zintenzivnili svoji přípravu. Ostatní Křesťané se brzy připojili, aby si tak sami svojí víru oživil. Po velikonocích nastává velikonoční doba, která trvá 50 dní do svátků „Seslání Ducha svatého“, kdy se připomíná další událost. Velikonoce totiž nic neskončilo. Apoštolové se v dalších 40ti dnech setkávali se vzkříšeným Kristem. Při posledním setkání jim Kristus řekl, že již ho nevidí, ale dostanou zvláštní posilu - Ducha svatého. Ten dostali za dalších 10 dní.

- vlastní velikonoce se slaví v tzv. svatém týdnu, který začíná Květnou nedělí

- ve velikonočním období se nosí bílá barva, barva světla, barva která připomíná roucha, která si oblékali nově pokřtění v prvotní církvi, aby symbolizovala nový život

Židovské Velikonoce (pesach)

Obsahem židovského svátku je oslava Boha - Zachránce (Spasitele). Židé si připomínají Boží záchranu z egyptského zotročení a slavné vyjití (exodus) z Egypta. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásahů. Na znamení Boží ochrany každá izraelská rodina obětovala Bohu beránka, který byl bez vady a jeho krví potřeli rám dveří svého domu. Izraelité takto byli uchráněni před zkázou, která kolem nich přešla bez povšimnutí. Odtud pochází židovský název velikonoc: „pesach“ - „uchránění, ušetření, přejít“.

Křesťanské Velikonoce

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchranná iniciativa neskončila! Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti. Všechny starozákonné předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši

Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása“. Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hříchy i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. Dává svou krev na ochranu (pasch) pro všechny. Ve smrti ale nezůstal! Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu „exodu“ - vyjití, „pesachu“ - přejítí z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás ...

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	14:45	10-11	Marie Jirásková
středa	16:00	9-12	Soňa Šenková
středa	16:00	14	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 13. 4. Květná neděle
- 17. 4. Zelený čtvrtek
- 18. 4. Velký pátek
- 19. 4. Bílá sobota
- 20. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
- 29. 4. Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Významné dny

- 7. 4. Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

- 4. 4. Mons. Paďour narození (1943) - 60. výročí
- 5. 4. Mons. Ender biskupské svěcení (1990)
- 6. 4. Mons. Herbst biskupské svěcení (2002)
- 7. 4. Mons. Graubner biskupské svěcení (1990)
- Mons. Hrdlička biskupské svěcení (1990)
- Mons. Radkovský biskupské svěcení (1990)
- Mons. Lobkowicz biskupské svěcení (1990)
- 13. 4. Mons. Otčenášek narození (1920)
- 18. 4. Mons. Kajnek narození (1949)
- 23. 4. Mons. Koukl kněžské svěcení (1950)
- Mons. Cikrle svátek
- 24. 4. Mons. Paďour svátek

Šeříu - Podmoky

26. 4. Mons. Duka narození (1943) - 60. výročí
27. 4. Mons. Škarvada svátek
30. 4. Mons. Otčenášek biskupské svěcení (1950)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ♦ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každé 3. úterý v měsíci v 18:30 - dětská mše svatá
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ♦ vyučování náboženství pro děti - neděle ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 04. 2003, před 1. nedělí v květnu ☞

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 20 Kč)